

Getroffenen & Algemeen & Non-fictie

F. A. Begemann (1996). "Over de zoektocht bij de naoorlogse generatie." ICODO-info ICODO-Info 13(3-4): 16-28.

In dit nummer van ICODO-info wordt inzichtelijk gemaakt dat kinderen van oorlogsgetroffenen (ook wel de naoorlogse generatie genoemd) op heel veel verschillende manieren met het thema 'de oorlog van mijn ouders' bezig kunnen zijn.

Corinne A. Falch (1998). Kinderen van...: interviews met de naoorlogse generatie. Leiden, Jonag.

Bundeling interviews met leden van de zogenoemde naoorlogse generatie, die eerder verschenen in het JONAG Bulletin. || Tot die groep worden gerekend de kinderen van joodse vervolgdgen, de kinderen van verzetsdeelnemers, de kinderen van ouders met een Indisch kampverleden, de kinderen van Sinti en Roma, de kinderen van NSB-ers alsook de kinderen met een Duitse vader, een Japanse vader of een vader die deel uitmaakte van de geallieerde legers.

Wim Kranendonk (2005). *Wim's levensverhaal. Egodocument van een tweede generatie oorlogsgetroffene.* Groesbeek, Kranendonk.

De vader van de auteur werkte in de Tweede Wereldoorlog als dwangarbeider, maar zweeg over wat hij heeft meegemaakt. De auteur verteld over zijn leven, waarin hij last had van ziektes en vele therapieën volgde, en over het verband hiervan met het verleden van zijn vader.

Bert Kuitenbrouwer and Lies Schneiders (1988). "Oorlogskinderen en naoorlogse kinderen in het vrijwilligerswerk." ICODO-info ICODO-Info 5(4): 33-51.

Op 23 september 1988 troffen oorlogskinderen en naoorlogse kinderen uit de vrijwilligersorganisaties elkaar in Mitland. 's Morgens hielden een oorlogskind en een naoorlogs kind een inleiding over hun kijk op de samenwerking tussen ouderen en jongeren. 's Middags werd in werkgroepen, aan de hand van vragen die op de nabije toekomst betrekking hebben, op de volgende thema's ingegaan: "Herdenkingen, reünies en (herdenkings-)reizen", "Nooit meer oorlog", "Hulpverlening aan ouderen" en "Samenwerking van de jongeren onderling".

A.; Wieldraaijer Rigney, N.G.G. (2011). *Their strings were not even their own: Postmemory in literatuur van derde generatie Holocaustoverlevenden.* Utrecht, Universiteit Utrecht: 46 p.

In deze scriptie wil de auteur nagaan hoe het begrip postmemory van toepassing is op de literatuur van de derde generatie. De vraag die hij hierbij stelt is: hoe gaat de derde generatie om met de grotere afstand? Welke manieren gebruiken zij om zich toch een beeld te vormen van de Holocaust?

Lies Schneiders (1996). "De oorlog van mijn vader heeft mijn geloof versterkt." ICODO-info ICODO-Info 13(3-4): 48-51.

Het persoonlijke verhaal van Ben Bouter, wiens vader als Jehovah's getuige tijdens de Tweede Wereldoorlog in diverse kampen gevangen zat

J. N. Schreuder (1990). "De conspiracy of silence en de kinderen van de oorlog." ICODO-info ICODO-Info 7(3/4): 4-13.

Lezing gehouden op 4 november 1990 te Utrecht voor Groep 1990, platform voor de jongere eerste en de tweede generatie betrokkenen bij de Tweede Wereldoorlog in Azië en Europa

Professionals & Algemeen& Non-fictie

F. A. Begemann (1986). Kinderen van oorlogsgetroffenen: tussentijs verslag. [Utrecht], Stichting ICODO.

Tussenverslag van een onderzoek dat de auteur voor de stichting ICODO verrichtte naar de ervaring en problemen van kinderen van oorlogsgetroffenen.

F. A. Begemann (1991). *Het onvertelbare: een verkennend onderzoek naar psychotherapie met oorlogsgetroffenen en hun kinderen*. Amsterdam [etc.], Swets & Zeitlinger.

Zowel de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog zelf als hun kinderen, kunnen klachten hebben die met de oorlog samenhangen. In dit boek wordt op basis van een door het Ministerie van WVC gesubsidieerd onderzoek geïnventariseerd op welke manieren de traumatische ervaringen hun invloed blijven doen gelden en hoe de ouders de problematiek kunnen overdragen op de naoorlogse generatie.

F. A. Begemann (1992). *De oorlog van mijn ouders: interviews met kinderen van oorlogsslachtoffers*. Utrecht, Stichting ICODO.

Hoe kan het dat kinderen van oorlogsgetroffenen angsten en nachtmerries hebben door een oorlog die ze zelf niet hebben meegemaakt? Was het al enkele decennia bekend dat oorlogsveteranen lijden aan allerlei psychosomatische klachten, in de jaren tachtig werd duidelijk dat de manier waarop oorlogsslachtoffers in de wereld staan directe gevolgen heeft voor de wijze waarop zij hun kinderen benaderen en vormen. Niet zelden gebeurt dit op een pathologische manier waardoor ook de tweede generatie als slachtoffer van het oorlogsgeweld kan worden beschouwd. Dit boek is gebaseerd op uitvoerige interviews met na de oorlog geboren kinderen van oorlogsslachtoffers. Niet alleen de problemen worden beschreven, maar ook de mogelijkheden voor psychotherapie en zelfhulp.

F. A. Begemann (1996). "Over de zoektocht bij de naoorlogse generatie." ICODO-info ICODO-Info 13(3-4): 16-28.

In dit nummer van ICODO-info wordt inzichtelijk gemaakt dat kinderen van oorlogsgetroffenen (ook wel de naoorlogse generatie genoemd) op heel veel verschillende manieren met het thema 'de oorlog van mijn ouders' bezig kunnen zijn.

Maarten Johannes Anthonius Maria Coopmans (1993). *Separatie-individuatie-problematiek van een naoorlogse generatie oorlogsslachtoffers: de ervaring van de onbereikbare ander bij kinderen van slachtoffers van de Duitse en Japanse bezetting*. Delft, Eburon: 216 p.

Deze studie betreft een exploratief onderzoek naar de problematiek van na de oorlog geboren kinderen van slachtoffers van de tweede Wereldoorlog. De auteur heeft een vergelijkende studie uitgevoerd waarbij 15 kinderen van oorlogsgetroffenen vergeleken worden met 15 kinderen van niet-oorlogsgetroffenen. De bevindingen van deze vergelijkende studie worden gerelateerd aan de bijzondere situatie van kinderen van oorlogsgetroffenen afzonderlijk.

B. C. Filet (1996). "Enkele gedachten over hulp aan latere-generatie-oorlogsgetroffenen." ICODO-info ICODO-Info 13(3-4): 78-85.

De auteur vertelt over het bijzondere karakter van de behandeling van de latere generatie oorlogsgetroffenen, en gaat in op de naar zijn ervaring steeds terugkerende knelpunten in de hulpverlening, zowel vanuit hulpvragers als van hulpverleners.

Simone Gorko (2000). "Hoe gaan kinderen van overlevenden om met het verouderingsproces en de dood van hun ouders?" ICODO-info ICODO-Info = ISSN 0168-9932 17(1-2): 113-117.

De auteur bespreekt de bijzondere omstandigheden die gelden voor kinderen van

overlevenden van de Holocaust, als zij geconfronteerd worden met het ouder worden en overlijden van hun ouders. Zij put daarbij ook uit haar eigen ervaring.

Riemer Knoop en Ministerie van Volksgezondheid Welzijn en Sport (2006). *Tussen ooggetuigen en erflaters: denken over het erfgoed van de Tweede Wereldoorlog*. Amsterdam, Pallas Publications.

Dit essay, in opdracht van VWS geschreven, is een beschouwing op de vraag hoe om te gaan met het erfgoed van de oorlog en de rol van de overheid daarbij.

J. Lansen (1992). "Naoorlogse generatie en geestelijke gezondheidszorg: beeldvorming over een paar apart." ICODO-info ICODO-Info 9(3/4): 5-15.

Bespreking van de beeldvorming over de naoorlogse generatie vanuit de geestelijke gezondheidszorg.

D. J. de Levita (2002). "Enkele gedachten over de tweede generatie oorlogsgetroffenen." 40-45: contactblad Stichting 1940-1945 Contact Stichting 1940-1945 = ISSN 1569-1209 14(2): 41-42.

Beschouwing over de problemen waar kinderen uit de tweede generatie oorlogsgetroffenen, en in het bijzonder kinderen van verzetsdeelnemers, mee te kampen hebben.

Jos Peters (1996). "Kinderen van burger-oorlogsgetroffenen: een casus." ICODO-info ICODO-Info 13(3-4): 39.

In deze casus wordt een familie gevolgd waar een verband bleek te bestaan tussen het oorlogsverleden van de ouders en de psychische problemen van de kinderen. Dit gaf aanzet tot een behandelvorm waarbij het hele gezin betrokken was.

A.; Wieldraaijer Rigney, N.G.G. (2011). *Their strings were not even their own: Postmemory in literatuur van derde generatie Holocaustoverlevenden*. Utrecht, Universiteit Utrecht: 46 p.

In deze scriptie wil de auteur nagaan hoe het begrip postmemory van toepassing is op de literatuur van de derde generatie. De vraag die hij hierbij stelt is: hoe gaat de derde generatie om met de grotere afstand? Welke manieren gebruiken zij om zich toch een beeld te vormen van de Holocaust?

Arend Veeninga (2006). "Beroering over 'secundaire traumatisering': een storm in een glas water?" Cogiscope: tijdschrift over gevolgen van oorlog en geweld Cogiscope = ISSN 1871-1065 2(2): 2-4.

Reactie op de commentaren in de pers, naar aanleiding van het artikel 'Secundaire traumatisering: over de besmettelijkheid van het slachtofferschap' van Arend Veeninga, verschenen in MGv 61 (2006), afl.5 (mei), p.408-413.

Micha Weiss and Sima Weiss (2001). "De tweede generatie van holocaustoverlevenden: een gedifferentieerde visie op het overbrengen van trauma's." ICODO-info ICODO-Info. ISSN 0168-7234 18(1): 50-62.

De auteurs stellen in dit artikel een differentiatie voor tussen twee soorten van traumaoverbrenging: directe overbrenging (ook transpositie genoemd) en indirecte overbrenging. Daarbij stellen zij voor een onderscheid aan te brengen tussen mensen van de tweede generatie op basis van de relatieve dominantie van elk van de mechanismen in hun psychische structuur.

E. de Wind (1985). '...Tot in het derde en vierde geslacht...'. Uit: 1940-1945: Onverwerkt verleden? : Lezingen van het symposium georganiseerd door het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie, 7 en 8 mei 1985 M. d. K. David Barnouw, Gerrold van der Stroom: 51-65.

De auteur is psychiater en bespreekt de nawerking van de oorlog vanuit psychiatrisch

perspectief. Hij onderzoekt de verschijnselen van traumatisering en of de problemen van de getraumatiseerden van invloed zijn op de vorming van de persoonlijkheid van de door hen opgevoede kinderen. De zogenoemde indirecte of 'transgenerationele' traumatisering.

Jolande Withuis (1991). "De gevoelige erfenis van de jaren '40-'45." ICODO-info ICODO-Info **8**(1): 5-18.

Artikel over de verschillen en de overeenkomsten tussen de diverse 'tweede-generatiegroepen'. De auteur pleit voor meer onderzoek naar verschillen binnen die groepen die zo vaak met één overkoepelende term worden aangeduid.